

V ě c: Simon L. v Berehově (adv. Dr. Rud. Rábl z Prahy) proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě stran výčepní licence.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-li byla rozhodnutím býv. uher. fin. ředitelství v Berehově z 2. října 1908 udělena licence k neobmezenému výčepu lihovin v Berehově. Když prováděna byla revize licencí k výrobě a výčepu lihovin v Podk. Rusi, žádal st-li, aby mu výčepní licence i nadále byla ponechána, ježto je pramenem výživy jeho 7členné rodiny a 2 jeho synové jsou válečnými invalidy. — Fin. ředitelství v Berehově vysloвило rozhodnutím z 18. června 1923, že uděluje st-li podle zák. čl. XXV : 1899 a za podmínek v něm obsažených povolení, aby mohl v místnostech domu čp. . . . v Berehově, a mimo ně v bezprostředním okolí lihové nápoje všech druhů, pivo a víno osobně čepovati. Současně vysloвило, že povolení to má platnost na jeden rok. — Rozhodnutím z 25. února 1925 odňalo však fin. ředitelství v Berehově st-li ve smyslu § 12 a 15 zák. čl. XXV : 1899 ono povolení dnem 30. března 1925. Hlavní fin. ředitelství v Užhorodě pak nař. rozhodnutím odvolání proti tomu vznesené zamítlo z důvodu rozhodnutí I. stolice. — — — —

Stížnost namítá v první řadě inkompetenci žal. úřadu k rozhodování tvrdíc, že toto náleží min. fin. Námitce této bylo dáti za pravdu.

Podle § 1 zák. z 9. února 1922 č. 59 Sb., jímž se zřizuje hlavní fin. ředitelství pro Podk. Rus v Užhorodě, má tento úřad rozhodovati o všech věcech, týkajících se stát. fin. správy, pokud nejsou vyhrazeny min. fin., nebo nepatří do oboru působnosti úřadů a orgánů tomuto hl. fin. ředitelství podřízených.

Udělení a odnímání licencí k výčepu lihovin upraveno je zák. čl. XXV : 1899. Zákon tento stanoví v 1. odst. § 7, že povolení k výčepu lihových nápojů, nebo prodeji v malém nebo ve velkém po slyšení příslušného adm. úřadu uděluje fin. správa (fin. ředitelství), která je ohledně místa obchodu příslušná. Podle 4. odst. § 7 cit. zák. odvolací instancí je min. fin., jež rozhoduje, vyžádavši si dle potřeby vyjádření min. vnitra. V § 15 pojednává cit. zákon o způsobech zániku povolení udělených podle § 7 a stanoví, že ohledně odnětí povolení rozhodují . . . v § 7 zmíněné fin. a adm. úřady. Je tedy příslušným dle tohoto ustanovení k výroku o zániku licence v první stolici fin. ředitelství, v druhé a poslední instanci pak min. fin.

Rozhodovalo-li v daném případě o odvolání st-lově z rozhodnutí fin. ředitelství v Berehově hl. fin. ředitelství v Užhorodě, je jeho rozhodnutí jako úřadu nepřislušného zmatečné. — — — —

Č. 6628.

P o z e m k o v á r e f o r m a: Zřetel na ustanovení § 5 náhr. zák. při propouštění půdy ze záboru podle § 11 zák. záb.

(Nález ze dne 11. června 1927 č. 25.753/26.)

V ě c: Marie P. a Johanna Sch. proti státnímu pozemkovému úřadu stran propuštění nemovitostí ze záboru.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Žádostí ze 6. května 1925 žádaly st-lky, aby jim byly ze záboru propuštěny dle § 11 záb. zák. nemovitosti ve výměře 500 ha. —

Nař. rozhodnutím propustil žal. úřad ze záboru dle § 11 záb. zák. 153 ha 40 a 65 m² půdy zemědělské a 101 ha 67 a 08 m² půdy jiné. Žádost za propuštění další půdy podle § 11 záb. zák. stpů zamítl. — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

St-lky samy přiznávají, že 2. věta § 11 záb. zák. nedává jim nárok na propuštění půdy ze záboru nad výměru v § 2 záb. zák. stanovenou — — —, avšak poukazují na to, že vyřešením nároku v rozsahu 1. věty § 11 záb. zák. porušen byl i § 5 zák. náhr., ježto prý jim bylo znemožněno hospodaření, když nebyl vzat zřetel na skutečnosti, jež mluvily pro to, aby jim byla propuštěna ze záboru dle 2. věty § 11 záb. zák. půda nad výměru stanovenou v § 2 záb. zák., zejména když nebyl vzat zřetel na hospodářský průmysl, jenž vyžaduje k řádnému hospodaření větší výměru půdy zemědělské, než připouští § 2 záb. zák. a když nebylo hleděno při propouštění půdy jiné na to, že lesní hospodaření dá se racionelně prováděti jen na větší ploše.

Výtka tato obsahem svým zřejmě brojí jen proti stanovisku, které zaujal žal. úřad, nepřihlížeje k důvodům, jež st-lky uváděly pro propuštění půdy dle 2. věty § 11 záb. zák., a stačí poukázati na to, že ohled na účelné hospodaření ve smyslu § 5 náhr. zák. lze vzíti v úvahu jen tehdy, když žal. úřad sám provede volbu nemovitostí ze záboru propouštěných dle § 11 záb. zák. a nikoliv, když vlastník formalisuje sám nárok dle § 11 záb. zák. a dostane se mu při vyměření tohoto nároku, co sám volil, jak tomu bylo v daném případě. — — —

Č. 6629.

Zdravotnictví: * Zda stanovení sídla obvodního lékaře v určité obci ve smyslu § 7 odst. 2. vl. nař. z 11. ledna 1923 č. 24 Sb. se stalo s ohledem na zájmy v § tom uvedené, je otázkou skutkovou, nikoliv právní.

(Nález ze dne 11. června 1927 č. 3187).

V ě c: Obec Č. a spol. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy stran ustanovení sídla obvodního lékaře.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad odvolání obce B., zrušil rozhodnutí zsp-é v Praze ze 16. června 1926 i osp-é v R. z 10. března 1926 a přeložil ve smyslu posledního odstavce § 9 vl. nař. z 11. ledna 1923 č. 24 Sb. sídlo obv. lékaře z Č. do B. V důvodech nař. rozhodnutí uvedeno: »Obec B. byla původně sídlem obv. lékaře, ježto vykazovala patrně výhodnější podmínky pro toto sídlo než obec Č., zejména se zřetelem na výkon veř. služby zdravotní. Poměry tyto se asi nyní